

Medlem af Inatsisartut Per Berthelsen, Siumut

Svar på § 36 spørgsmål om Matu-projektet

30. november 2009
Sagsnr. 2009-023144
Dok. Nr. 270832

Jeg vil gerne takke Medlem af Inatsisartut, Per Berthelsen for den interesse, der udvises for de økonomiske og effektivitetsmæssige aspekter ved MATU-projektet. De relevante spørgsmål der stilles af Per Berthelsen, giver mig mulighed for at præcisere og uddybe Naalakkersuisuts politik på netop dette politiske område.

Postboks 260
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 34 66 66
E-mail: in@gh.gl
www.nanoq.gl

Spørgsmål 1.:

Hvad koster projektet, og hvad svarer det til pr. beboer?

Besvarelse:

MATU-projektet blev startet op i 1995. Institutionen MATU er en specialinstitution, der alene er beskæftiget med børn og unge, hvis ophold er baseret på, og indeholder et individuelt tilrettelagt behandlingsforløb. Institutionen er etableret som et social, psykiatrisk behandlingssted for drenge og unge mænd. Under samme bevilling ligger finansieringen af et tilsvarende projekt, målrettet piger med lignende personprofil. Sådanne behandlingskrævende døgninstitutionsophold er ofte udgiftskrævende, idet et element i projektets behandlingsmodel, er anvendelse af et højt fysisk aktivitetsniveau i form af fysisk træning med fokus på eliteidræt, herunder deltagelse i Artic Circle Race og maratonløb. I 2009 udgør takstbetalingen 1.493 kroner pr. plads pr. døgn. Da 50 % finansieres via bloktilskuddet udgør den samlede pris pr. plads i 2009 således $(1.493 \cdot 2 \cdot 365) = 1.089.890$ kroner. Da antallet af personer tilknyttet MATU-projektet i 2009 er 5, udgør den samlede udgift i størrelsesordenen 5.5 mio. kr.

Længden på et behandlingsforløb fastsættes individuelt for den enkelte beboer. Dermed varierer længden af den enkeltes ophold på institutionen, bestemt af anvisningerne i den enkeltes behandlingsforløb. Dette vanskeliggør en præcis opgørelse over udgiften pr. beboer.

Spørgsmål 2:

Hvilke hoved-målsætninger er der i projektet?

Besvarelse:

I rapporten "MATU-behandling af drenge med aggressiv adfærd" angives hovedmålet for projektet som:

"Det overordnede mål med MATU og projekter er, at reintegrere beboerne i samfundet efter endt behandling, herunder sikre, at den unge er i stand til at anvende de færdigheder, der betyder at det øvrige samfund modtager denne positivt."

Naalackersuisut er fortsat enig i, at institutionen skal fortsætte efter denne overordnede målsætning.

Spørgsmål 3:

Sker der løbende tilpasning – så de unge ikke bare "løber og løber i hverdagen, men oplæres i at kunne blive aktiv i samfundet?

Besvarelse:

Hovedformålet med behandlingsforløbet er netop at udstyre de unge med de fornødne værktøjer, der er forudsætninger for at kunne fungere i samfundet jf. besvarelsen af spørgsmål 2. Det kan nævnes, at hverdagen er nøje struktureret for deltagerne i projektet. Udover et organiseret skoleforløb indgår deltagerne i forskellige planlagte aktiviteter, der netop søger at sikre, at de unge *"ikke bare løber og løber"*. Her kan nævnes projektet "gør maj sund" som deltagerne har været involveret i. Desuden eksisterer der et bredt spektrum af veltilrettelagte fritidsaktiviteter, hvori deltagerne aktivt er involveret.

Spørgsmål 4:

Hvor mange gennemgår et forløb hos MATU?

Besvarelse:

Naalackersuisuts besvarelse tager udgangspunkt i, at spørgsmålet går på hvor mange, der gennemgår et forløb pr. år. Naalackersuisut kan orientere om, at det er antallet af bevilgede institutionspladser, der kan opgøres præcist. Antallet af beboere pr. år afgøres dels af kommunernes behov for anbringelse af børn og unge dels af den varighed forløbet er fastsat til i den handlingsplan, der ledsager den enkelte beboer. I princippet forlader ingen beboere projektet inden den individuelle handlingsplan er gennemført. I indværende finansår er der budgetteret med 5 pladser i MATU-projektet.

Spørgsmål 5:

Hvordan sikrer man, at unge, der går ud af projektet, kommer videre i deres liv?

- hvad sker der af opfølgning på disse, så man sikrer sig at "beboerne" har fået noget ud af MATU projekt opholdet?

Besvarelse:

Naalackersuisut tilstræber altid, at der er en samfundsmæssig gevinst ved iværksatte politiske tiltag, der modsvarer de omkostninger, der er forbundet med initiativerne. Hvad angår "MATU-projektet" er der målevanskeligheder knyttet til en nærmere afdækning af,

hvorvidt deltagerne er kommet videre i deres liv. En sådan vurdering fordrer, at der opstilles operationelle kriterier for, hvad "kommet videre" dækker over. Der skulle således afsættes ressourcer til en forundersøgelse, der mere præcist udforsker hvilke parametre, der definerer "det gode liv". Her kunne variable som: *modtager af offentlige ydelser, i beskæftigelse, gennemført uddannelse, begået kriminalitet, øget selvværd*, m.fl. nævnes som eksempler. Denne forundersøgelse skulle opfølges af et egentligt studium, hvor de enkelte deltagere efter afslutningen af "MATU-projektet", følges nøje over en længere årrække. Dette skulle ske med henblik på at analysere, om deltagerne opfylder de i forundersøgelsens vurderede kriterier. Et sådant studium kræver antageligvis, at der sideløbende etableres en kontrolgruppe, af andre unge med vanskeligheder såfremt projektets eksakte effekt skulle kunne anslås. Det er umiddelbart Naalakkersuisut vurdering, at de økonomiske omkostninger, der er forbundet med en sådan analyse, ikke på det foreliggende grundlag står mål med den samfundsmæssige gevinst. Dog skal en sådan undersøgelse i fremtiden ikke udelukkes. For nærværende henholder Naalakkersuisut sig blandt andet til, at eksperter tidligere har vurderet, at "MATU-projektet" har en positiv effekt på de deltagende drenge. Peter Berliner nævner i sin evaluering fra 2001, at der er opnået væsentlige resultater, hvad angår drengenes sportslige præstationer, fraværet af vold, samt traumatiseringsgrad. Desforuden foreligger der flere vurderinger, bl.a. igennem uformelle kontakter til tidligere brugere, der indikerer, at mange af de deltagende drenge i projektet, har kunnet benytte projektforløbet konstruktivt og fremadrettet. Det er således vurderingen, at unge drenge, der har deltaget i MATU-projektet efterfølgende, som andre unge i samfundet, indgår i forskelligartede jobrelationer. Det kan her nævnes, at ingen af de nuværende eller tidligere deltagere i MATU-projektet er anbragt på en anstalt, hvilket ligeledes vurderes som en indikation på succes. Flere af de tidligere deltagere er således blevet et aktiv for det grønlandske samfund, og ikke en omkostning. Så et behandlingsforløb, der umiddelbart fremstår som værende omkostningstungt, kan på sigt vise sig rentabelt.

Men indsatsen overfor denne gruppe af drenge, og selve effekten af indsatsen, er temaer, som Naalakkersuisut kontinuerligt forsøger styrke og udvikle. Dette fokus på evaluering gælder ikke kun MATU-projektet, men omfatter hele det sociale område, hvor især anbringelsesområdet og effekten af denne har Naalakkersuisuts bevågenhed.

Jeg håber, at ovenstående besvarelse af dine vedkommende og interessante spørgsmål opfattes som fyldestgørende. Ellers er du meget velkommen til komme med uddybende spørgsmål.

Med venlig hilsen

Maliina Abelsen